

ຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກແລະປະສົກກຳພຂອງອົງຄົກ: ການສຶກໜາເຊີງປະຈັກເປົ້າຂອງຮູບກົງຈາກາຫາໃນປະເທດໄທ Organizational Learning Capability and Firm Performance: An Empirical Investigation on food in Thailand

ພລອຍໝນພູ ກົດຕິກຸລໂຫຼວງ*

ບົກຄັດຢ່ວ

ກາງວິຈัยນີ້ມີວັດຖຸປະສົງຄ ເພື່ອທົດສອນຄວາມສົມພັນຮ່ວງຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກທີ່ສັງຄູງກະຕືບຕໍ່ປະຈັກເປົ້າຂອງຮູບກົງຈາກາຫາໃນປະເທດໄທ ໂດຍເກີນຂໍ້ມູນຈາກຄຸ້ມຕ້ວຍຢ່າງຊື່ໄດ້ແກ່ ອູບກົງຈາກາຫາໃນປະເທດໄທ ຈຳນວນ 86 ແ່າໆ ເຄື່ອງນີ້ອ ວິຈัยເປັນແບບສອນຄາມທາງໄປຮຽນຟີ່ ກາງວິເຄຣະທີ່ຂໍ້ມູນໃຊ້ສົດໃຫຍ່ພຣວລະນາ ແລະທົດສອນສົມມູນຕີຮູານໂດຍກາງວິເຄຣະທີ່ຄຸດຄອຍແບບພຫຼຸດ ພາກາງວິຈัยພົວ່າ 1) ຄວາມພັກຄົມດ້ານທຣພາກຮ ແລະຄວາມໄມ່ແນ່ນອນດ້ານລົງແວດລ້ອມມີຄວາມສົມພັນຮ່ວງກັນຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກ 2) ຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກ

ອົງຄົກມີຄວາມສົມພັນຮ່ວງກັນປະສົກກຳພຂອງອົງຄົກ 3) ປະສົບກາລົມໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກເປັນຕົວແປຣສອດແຫຼກມີຄວາມສົມພັນຮ່ວງກັນກະຫວ່າງເທັກໂນໂລຢີການຕິດຕໍ່ສື່ສາງແລະຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກ 4) ປະສົບກາລົມໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກເປັນຕົວແປຣສອດແຫຼກມີຄວາມສົມພັນຮ່ວງກັນກະຫວ່າງຄວາມໄມ່ແນ່ນອນດ້ານສົ່ງແວດລ້ອມແລະຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກ ຈາກວິຈัยນີ້ສາມາດນຳໄປໃຫຍ່ການອົບນາຍລົງທຸນ໌ກົງກົງບໍລິຫານຈັດກາແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການທຳມະນຸດກົງກົງ ກາງປັບປຸງຄວາມຮູ້ໃນການທຳມະນຸດຂອງອູບກົງຈາກາຫາ

ຄໍາສໍາຄັນ: ຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກ ປະສົກກຳພຂອງອົງຄົກ ອູບກົງຈາກາຫາ

*ອາຈານຍັງປະກາດນະການບໍລິຫານ ແລະການຈັດກາ ມາຮ່າງການຄ້າມຫາສາງຄາມ

Abstract

The objective of this study is to examine the relationship between organizational learning capability and firm performance. An empirical investigation is conducted on 86 firms in Thailand food industry. Data is gathered from these firms, as samples in this study using a mail questionnaire as a research instrument. Data analysis includes descriptive statistics and multiple regression analysis for hypotheses testing. The results show that 1) resource readiness and environmental uncertainty have positive effects on organizational learning

capability, 2) organizational learning capability has a positive effect on firm performance, 3) organizational experience plays a positive moderating role on the information technology and organizational learning capability, and 4) organizational experience plays a positive moderating role on the environmental uncertainty and organizational learning capability. The results of this study can be applied to explain managerial theory and to provide understanding in team working and knowledge sharing in organizations.

Keywords: Organizational Learning Capability, Firm Performance, Food Business

บทนำ

ในยุคปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงภายในตัวขององค์กร ทำให้เกิดความต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการดำเนินงานและการบริหารงานแบบใหม่ เพื่อให้สามารถรับมือกับสภาพการณ์ดังกล่าวได้โดยการนำเอาเทคโนโลยีหรือเครื่องมือทางการบริหารจัดการใหม่ๆ เพื่อที่จะเข้ามาช่วยในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่และสามารถตอบสนองต่อเป้าหมายขององค์กรพร้อมกับการหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจทักษะและความสามารถของบุคลากรที่มีอยู่ในองค์กรมากขึ้น ซึ่งความสำคัญของบุคคลแห่งความรู้นี้จะมุ่งเน้นไปที่ปัจจัยด้าน “ทรัพยากรมนุษย์” กันมากขึ้น มีการลงทุนไปที่ตัวบุคคล มองคนเป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ซึ่งองค์กรต้องให้ความสำคัญและมีการลงทุนเพื่อเพิ่มพูนความสามารถของบุคลากร (Hsu and Pereira, 2008) และนอกจากนี้ความซับซ้อนของระบบเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลกระทบกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อการเจริญเติบโตที่ยั่งยืนเป็นเป้าหมายของทุกประเทศในระบบเศรษฐกิจโลกปัจจุบัน ทั้งประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศที่ยังล้าหลังในระบบเศรษฐกิจโลก ในอดีตนักเศรษฐศาสตร์กำหนดให้ปัจจัยทางด้านทุน แรงงาน และทรัพยากรธรรมชาติเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจ เรียกว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่สำคัญอื่นๆ ที่อยู่นอกกรอบการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เช่น ความสามารถทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี โครงการสร้างทางสังคมตลอดจนการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าปัจจัยทางด้านทุน แรงงาน และทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในยุคของการพัฒนาอุตสาหกรรมและยุคโลกภิวัตน์ส่งผล

ให้ความสำคัญมากขึ้นตามลำดับ และอนาคตเชื่อว่าเราจะมีความสำคัญมากไปกว่าปัจจัยหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจเดียวอีก

การนำเอาแนวคิดการเรียนรู้ขององค์กร (Organization Learning) มาใช้เป็นทางเลือกที่มีความสำคัญและขยายองค์กรได้ намากใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ซึ่งสามารถใช้พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการบริหารบุคลากรขององค์กรได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ในองค์กรขึ้นมาด้วย ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานและทำให้องค์กรสามารถดำเนินอยู่ได้ตามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2557) ทั้งนี้การเรียนรู้ขององค์กรที่เรียนรู้ได้เร็วกว่าองค์กรอื่นจะสามารถปรับตัวได้รวดเร็วกว่า ส่งผลให้มีข้อได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ ที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งการเรียนรู้ขององค์กรจะสามารถนำเอารความชาญฉลาดที่สะสมไว้มาใช้อย่างได้ผล ความสามารถนี้เมื่อรวมกับการบริหารความรู้ เทคโนโลยี จะทำให้องค์กรพัฒนาและสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

สำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารเป็นอุตสาหกรรมลำดับแรกที่ได้รับการสนับสนุนมาตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ในปี พ.ศ. 2504 เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เงินลงทุนน้อยใช้วัตถุภายในประเทศสูง และสามารถนำเอารหัสภารติที่อุดมสมบูรณ์ของประเทศไทยไปพัฒนาเพื่อการลงทุน ในการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารในร่วงแรกมีวัตถุประสงค์ในการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าต่อมาเมื่อมีการขยายตัวมากขึ้นผู้ประกอบการมีความรู้และประสบการณ์มากขึ้น รวมถึงปัจจุบันประเทศไทยได้ทำการเปิดเส้นทางการค้า จึงทำให้การเปลี่ยนทิศทางการพัฒนาจากการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าไปสู่การผลิตเพื่อการส่งออก นอกจากนี้อุตสาหกรรมอาหารยังก่อให้เกิดผลเชื่อมโยงไปสู่กิจกรรมการผลิตอื่นๆ เช่น การ

ผลิตอาหารกระป่อง ผลิตภัณฑ์พลาสติก อันนำไปสู่การจ้างงานและรายได้ประชาชาติที่สูงขึ้นทำให้ต้องมีการบริหารจัดการงานในด้านต่างๆ (สถาบันอาหารกระทรวงอุตสาหกรรม, 2557) และภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรถ่ายในประเทศไทยเป็นหลักซึ่งรวมถึงอุตสาหกรรมอาหารโดยมีนโยบายการส่งเสริมในแง่ของการขยายตัวบนฐานการมีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารเป็นธุรกิจที่ต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้และศักยภาพในการขับเคลื่อนและเป็นปัจจัยสำคัญต่อการสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยการที่องค์กรมีความพร้อมทั้งทางด้านทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานที่มากขึ้น อย่างไรก็ตาม งานวิจัยเชิงประจักษ์ที่อธิบายถึงความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรยังมีไม่นัก Liao, Chang และ Wu (2010) พบว่า มีงานวิจัยเพียงเล็กน้อยที่อธิบายถึงสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยเฉพาะในธุรกิจอุตสาหกรรมอาหาร ซึ่ง Vijande, Sanchez และ Trespalacios (2012) อธิบายว่า องค์กรจำเป็นจะต้องสร้างการเรียนรู้ภายในองค์กรในเรื่อง การสร้างความยืดหยุ่นในการทำงาน การมีส่วนร่วมในการทำงาน และการมีกลยุทธ์ที่สามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันจะทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรและประสิทธิภาพขององค์กร: การศึกษาเชิงประจักษ์ของธุรกิจอาหารในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทดสอบความสามารถสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพขององค์กรของธุรกิจอาหารในประเทศไทย 2) เพื่อ

ทดสอบความสามารถสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์ระรับญาขององค์กร ความพร้อมด้านทรัพยากร เทคโนโลยีการติดต่อสื่อสาร และความไม่แน่นอนด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรของธุรกิจอาหารในประเทศไทยและ 3) เพื่อทดสอบความสามารถสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กร ส่งเสริมความสามารถสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์ระรับญาขององค์กร ความพร้อมด้านทรัพยากร เทคโนโลยีการติดต่อสื่อสาร และความไม่แน่นอนด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรของธุรกิจอาหารในประเทศไทย ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการทำงานของอุตสาหกรรมอาหารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ปรับปรุงแก้ไขการทำงานในล่วงที่บกพร่อง อีกทั้งยังเพื่อส่งเสริมการทำงานให้มีศักยภาพทางการแข่งขันได้ในอนาคต

การบททวนวรรณกรรม

ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร (Organizational Learning Capability) หมายถึง ความสามารถหรือศักยภาพในการที่องค์กรมีการเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากรทำให้เกิดการผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ เข้าด้วยกันและเกิดองค์ความรู้ใหม่สามารถรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกได้อย่างดี ซึ่งสามารถทำให้กำหนดรูปแบบในการแข่งขันและการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด Akgun keskin, Byrne และ Aren (2007) เดิมที่การเรียนรู้ขององค์กรมุ่งการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เข้มเพียงการเรียนรู้ร่วมกัน การรวมกลุ่มที่มีทักษะและประสบการณ์ที่หลากหลาย และร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นและวางแผนในการปฏิบัติงาน ซึ่ง Montes, Moreno และ Morales (2005: 1159-1172) เสนอว่าการเรียนรู้ขององค์กรเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะนอกจากจะเป็นการเรียนรู้

ร่วมกันของบุคลากรในองค์กรแล้วนั้น องค์กรจะต้องมี การปรับตัวเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อสภาพการณ์อยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรมี การร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน การวิเคราะห์ปัญหากำหนดทิศทางและการวางแผนแนวทางในการปฏิบัติงานและติดตามแผนการปฏิบัติงาน (Panayides, 2007)

วิสัยทัศน์ระยะยาวขององค์กร (Long-term Vision) หมายถึง เป้าหมายขององค์กร วัตถุประสงค์ขององค์กรที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในอนาคต (Ozmen and Sumer, 2011) นอกจากนี้ วิสัยทัศน์ระยะยาวสามารถช่วยในการกำหนดการวางแผนและคาดการณ์ในอนาคต โดยการวางแผนในการให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์และทิศทางขององค์กรในเชิงกลยุทธ์ เช่นเดียวกับ (Laforet, 2012) พบว่า การที่ผู้บริหารกำหนดวิสัยทัศน์ในการทำงานระยะยาวจะช่วยทำให้เป็นตัวกำหนดแนวทางศักยภาพและความสามารถในการดำเนินงานขององค์กรทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ความพร้อมด้านทรัพยากร (Resource Readiness) หมายถึง ความสามารถขององค์กรในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งที่เป็นลินทรัพย์ที่มีตัวตนและลินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนสามารถสร้างความได้เปรียบทาง การแข่งขัน (Tzokas, Saren and Brownlie, 1997) ซึ่ง ทรัพยากรประกอบไปด้วย เงินทุน บุคลากร อุปกรณ์ กระบวนการทำงาน ความรู้ เทคโนโลยี และประสบการณ์ทำงาน จากการศึกษาของ (Barner, 1997; Kratzer and Gemunden and Lettl, 2008) พบว่าการที่องค์กรเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรโดยการร่วมมือกันของพนักงานในองค์กรในการแบ่งปันความรู้จากประสบการณ์ทำงานสามารถทำให้องค์กรสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ การบริการใหม่ และกระบวนการการทำงานที่พัฒนาในทางที่ดีขึ้น

เทคโนโลยีการติดต่อสื่อสาร (Information Technology) หมายถึง การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ใน

การจัดการสารสนเทศเป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ การเก็บรวบรวม การจัดเก็บข้อมูล การสื่อสารข้อมูล (Raduan and Jegak, Haslinda and IAlimin, 2009) จากการศึกษาของ (Jennex, Amoroso and Adelakun, 2004) พบว่าการนำเอาแนวคิดหลักการ เทคนิค ความรู้ กระบวนการประยุกต์ใช้ในระบบงานจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการทำงานที่ดีขึ้นและทำให้เพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการทำงาน นอกจากนี้ยังช่วยในการประยุกต์ต้นทุนและบรรลุผลตามเป้าหมาย

ความไม่แนนอนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Uncertainty) หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกและภายในองค์กรทำให้องค์กรปรับตัว เช่น การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในระบบการทำงาน ทำกิจกรรมต่างๆ และสามารถนำเสนอรูปแบบการดำเนินงานใหม่ๆ ได้จากการผสมผสานระหว่างบุคลากรในองค์กรและเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งทำให้องค์กรมีศักยภาพในการแข่งขันที่เหนือกว่าคู่แข่งขันตลอดเวลา (Benito Rocha and Queiruga, 2010) จากการศึกษาของ (Azadegan Patel, Zangoucinezhad and Linderman, 2013) พบว่า การที่องค์กรปรับเปลี่ยนคืนหัวใจการดำเนินงานใหม่ๆ อย่างต่อเนื่องสามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างทันท่วงที

ประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กร (Organizational Experience) หมายถึง การที่องค์กรนำความรู้จากการประสบการณ์ในการบริหารงานในอดีตนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนงานการดำเนินงานขององค์กร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Cassar, 2014) นอกจากนี้ Ayoko และ Callan (2010) นำเสนอว่าการนำความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลูกค้าและคู่แข่งขันในอดีตมาเป็นข้อมูลในการกำหนดแผนการดำเนินงานในปัจจุบันช่วยทำให้องค์กรมีการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประสิทธิภาพขององค์กร (Firm Performance) หมายถึง ความสามารถขององค์กรในการทำงานได้จากการ

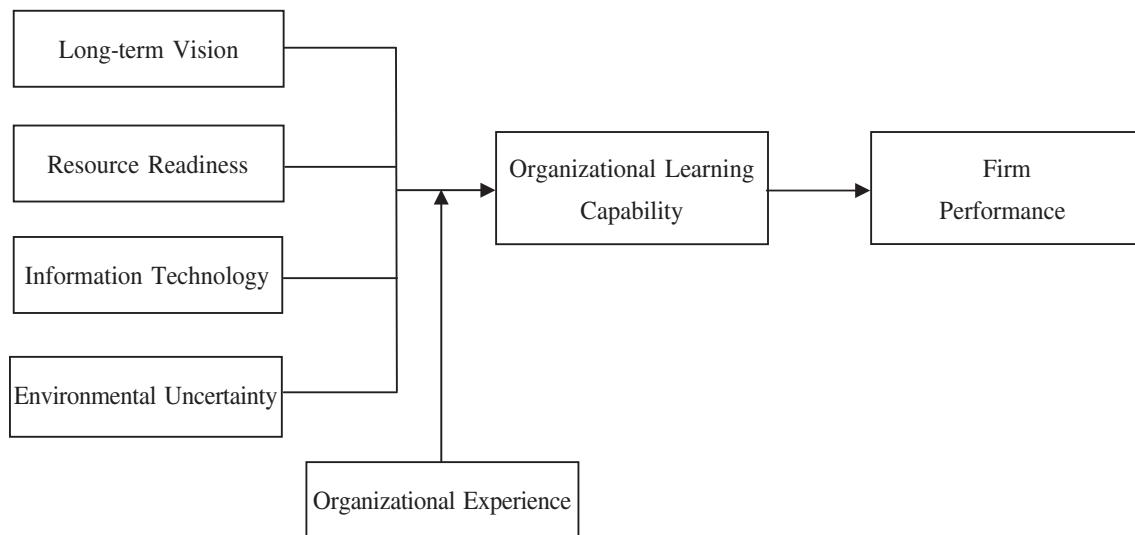
ດຳເນີນຈາກທີ່ມີປະສິກົດກາພເພີ່ມຂຶ້ນອ່າງຕ່ອງເນື່ອງແລະມີສ່ວນແບ່ງທາງການຕາດທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ (Mouzas, 2006) ນອກຈາກນີ້ Phusavat Anussurnnitisarn Helo ແລະ Dwight (2009) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍໄວ້ວ່າ ປະສິກົດກາພຂອງອົງຄຣ ມາຍຄືການທີ່ອົງຄຣມີໄຮຍ້ໄດ້ແລະຍອດຂາຍທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນຊື່ເກີດຈາກການທຳມືດີກາພ ເຊັ່ນເດືອຍກັນ Lee Huynh Chi-wai, ແລະ Pi (2000) ໄດ້ອີ້ນຍາຍວ່າ ປະສິກົດກາພຂອງອົງຄຣ ມາຍຄືການເບີຍບັນຫຼາກທີ່ໃຫ້ປັບປຸດຜົດໄດ້ຈາກການທຳມືດີກາພ ມີການໄດ້ເປີຍການແຂ່ງຂຶ້ນ ຕາມທີ່ເປົ້າໝາຍຂອງອົງຄຣ ກຳນົດໄວ້ໂດຍວິທີການໃໝ່ເກັນທີ່ວັດປະສິກົດກາພຂອງອົງຄຣ

1. ເກັນທີ່ວັດຜົດຕາມເປົ້າໝາຍ
2. ເກັນທີ່ການບວງທາງປະສິກົດກາພ
3. ເກັນທີ່ການບວງທາງປະສິກົດກາພໂດຍອາດຍກລູ່ທີ່ຕາມສາພວແວດລ້ອມ
4. ການໃໝ່ວິທີການແຂ່ງຂຶ້ນ ອຸນຄ່າການສ້າງອົງຄຣແກ່ຮ່າງຄຸນກາພ

ກຮອບແບວຄິດຈານວິຈີຍ

ຈາກການທັບທານຈາກວິຊາຢັ້ງໃນອົດຕືບທີ່ເກີ່ວຂອງດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂັ້ງຕັ້ນ ເປັນການສຶກຂາດວິຊາສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄຣແລະປະສິກົດກາພຂອງອົງຄຣ: ການສຶກຂາດເຊີງ

ຮູບກາພທີ່ 1 ແສດກອບອນແນວຄິດຈານວິຈີຍ

ປະຈຸບັນຂອງອົງຄຣກົດຈາກການໃນປະເທດໄທຢ່າງວິສัยທັກນ໌ ຮະຍະຍາວຂອງອົງຄຣ ຄວາມພັ້ນດ້ານທັກພາກ ເຖິງໂຄໂລຢີ ການຕິດຕໍ່ສື່ອສາງ ແລະ ຄວາມໄມ່ແນ່ນອນດ້ານລົ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄຣ ໂດຍມີປະສົບກາຮລີນໃນການເຮັດວຽກ ຮູ້ຂອງອົງຄຣເປັນຄື່ງທີ່ເສີມຄວາມສົມພັນນີ້ທີ່ເຂົ້າຈະໜ່າຍເພີ່ມຄຸນຄ່າໃນຮະບນການທຳມືດີກາພໄດ້ຢ່າງມີປະສິກົດກາພ ແລະປະສິກົດຄົມາກຍິ່ງຂຶ້ນຊື່ຄວາມສົມພັນນີ້ຮ່າງວ່າ ຕົວແປ່ງຕົກລ່າງຈັງທັນສາມາດລອອິນຍາເປັນກາພໄດ້ດັ່ງນີ້

ສມມຸດສູນການວິຈີຍ

ສມມຸດສູນທີ່ 1 ວິສัยທັກນ໌ຮະຍະຍາວຂອງອົງຄຣມີຄວາມສົມພັນນີ້ເຊີງວັກກັນຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄຣ

ສມມຸດສູນທີ່ 2 ຄວາມພັ້ນດ້ານທັກພາກມີຄວາມສົມພັນນີ້ເຊີງວັກກັນຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄຣ

ສມມຸດສູນທີ່ 3 ເຖິງໂຄໂລຢີການຕິດຕໍ່ສື່ອສາງມີຄວາມສົມພັນນີ້ເຊີງວັກກັນຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄຣ

สมมุติฐานที่ 4 ความไม่แน่นอนด้านลิงแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร

สมมุติฐานที่ 5 ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กรเป็นตัวแปรสอดแทรก

สมมุติฐานที่ 6b ความพร้อมด้านทรัพยากรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กรเป็นตัวแปรสอดแทรก

สมมุติฐานที่ 6c เทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กรเป็นตัวแปรสอดแทรก

สมมุติฐานที่ 6d ความไม่แน่นอนด้านลิงแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กรเป็นตัวแปรสอดแทรก

วิธีการศึกษา

ประชากร (Populations) ได้แก่ ธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทย จำนวน 400 กิจการ ซึ่งข้อมูลกลุ่มประชากรมาจากการสำรวจอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยการแจกแบบสอบถามไปยังทุกประชากร (สถาบันอาหารกระทรวงอุตสาหกรรม, 2014: เว็บไซต์) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ส่งทางไปรษณีย์ โดยให้ผู้บริหารกิจการเป็นตัวแทนองค์กรให้ข้อมูลและได้รับแบบสอบถามตอบกลับมาใช้งานได้ทั้งสิ้น 86 ฉบับมีอัตราผล

ตอบกลับ ร้อยละ 21.50 ซึ่ง Aaker Kumar และ Day (2001) ได้นำเสนอว่าการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์มีอัตราตอบกลับอย่างน้อยร้อยละ 20 ถือว่ายอมรับได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทดสอบความอดทนของการไม่ตอบกลับ (Non-response Bias Test) ตามแนวคิดของ Armstrong และ Overton (1977) โดยการเปรียบเทียบความแตกต่าง (t-test) ของตัวแปรคุณลักษณะองค์กร เช่น ประเภทธุรกิจ ทุนดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และระยะเวลาดำเนินงาน ของกลุ่มตอบกลับเร็วกับกลุ่มตอบกลับช้าซึ่งถือเป็นตัวแทนของกลุ่มไม่ตอบ พนวจไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังแสดงในตารางที่ 1 สามารถอธิบายได้ว่าไม่มีความแตกต่างของกลุ่มตอบกลับเร็วและกลุ่มไม่ตอบ ซึ่ง Armstrong และ Overton (1977) เสนอว่าสามารถอ้างอิงได้ว่าไม่มีปัญหาอดทนของการไม่ตอบกลับ (Non-response Bias) แบบสอบถามประกอบด้วยคำถาม 7 ล้วน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาประสบการณ์การทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และตำแหน่งงานในปัจจุบัน 2) ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ประกอบด้วย ประเภทกิจการ ประเภทอาหารที่จำหน่าย ทุนดำเนินงาน จำนวนพนักงาน ระยะเวลาดำเนินงาน และรายได้ของกิจการ 3) คำนำ เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรจำนวน 4 ข้อ 4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของธุรกิจจำนวน 4 ข้อ 5) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินงานจำนวน 14 ข้อ 6) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินงานจำนวน 4 ข้อ 7) ข้อเสนอแนะโดยใช้มาตรวัดแบบลิเคริท ประเมินค่า 5 ระดับ จากเพื่อนด้วยมากที่สุด ถึงเพื่อนด้วยน้อยที่สุด ผ่านการตรวจสอบความตรงด้านโครงสร้าง และความตรงด้านเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน การประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐานโดยใช้วิธีการวิเคราะห์

ຄົດຄອຍແບບພຫຼຸດ (Multiple Regression Analysis)

ການທົດສອນຄວາມເຖິງທຽງ (Validity) ແລະຄວາມເຊື່ອມໍ່ນຂອງແບບສອນຄາມ (Reliability) ໃຊ້ເຫັນວິເຄຣະທົ່ວ່າອົງຄົກມີຄວາມທີ່ຢູ່ໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກ (Confirmatory Factor Analysis) ແລະຄ່າສຳປະລິທິພາບ ດາວໂຫຼວດ

(cronbach's alpha coefficient) ພວກເຮົາແບບສອນຄາມມີຄ່າຄວາມເຖິງທຽງແລະຄວາມເຊື່ອມໍ່ນໃນຮະດັບທີ່ຍົມຮັບໄດ້ໂດຍຄ່າ factor loading ມີຄ່າໄຟຕໍ່ກວ່າ 0.40 ແລະຄ່າສົມປະລິທິພາບ ດາວໂຫຼວດມີຄ່າໄຟຕໍ່ກວ່າ 0.70 ຕາມໜີ້ເສັນອອກຂອງ Nunnally ແລະ Bernstein (1994) (ຕາງໆທີ່ 2)

ຕາງໆທີ່ 1 ພລກາຮົດສອນຄວາມອົດຕິຂອງການໄໝຕອນກັບນັ້ນ (Non-response Bias Test)

ຕັ້ງແປຣເປົ້າຍເຖິງ	ກລຸ່ມຕອບກັບລົ້າ (N=43)		ກລຸ່ມຕອບກັບລັ້າ (N=43)		t	p-values
	ໄ. X	S.D.	ໄ. X	S.D.		
ປະເກທີ່ງກົງ	1.02	0.15	1.04	0.30	-0.447	0.067
ທຸນດຳເນີນຈານ	2.62	1.32	2.83	1.44	-0.699	0.433
ຈຳນວນພັນກົງຈານ	2.79	1.28	2.65	1.42	0.476	0.177
ຮະຍະເວລາດຳເນີນຈານ	3.11	1.13	3.09	1.21	0.092	0.841
ຮາຍໄດ້ຕ່ອງປຶກ	2.90	1.34	3.06	1.36	-0.557	0.870

ຕາງໆທີ່ 2 ພລກາຮົດສອນຄວາມເຖິງທຽງແລະຄວາມເຊື່ອມໍ່ນຂອງຕັ້ງແປຣ

ຕັ້ງແປຣ	Factor Loadings	Cronbach Alpha	ຈຳນວນຂອ້າຄາມ
ວິສີຍທີ່ສົນຮະຍະຍາວຂອງອົງຄົກ (LTV)	0.887-0.914	0.889	3
ຄວາມພວ່ນມີດ້ານທຣພາກ (RR)	0.895-0.909	0.921	4
ເທັກໂນໂລຢີການຕິດຕໍ່ລື່ອສາຮ (IT)	0.880-0.963	0.943	4
ຄວາມໄໝແນ່ນອນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ (EU)	0.904-0.961	0.943	4
ຄວາມສາມາດຄືໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກ (OLC)	0.713-0.887	0.840	4
ປະສົກລົກພະບອງອົງຄົກ (FP)	0.953-0.978	0.977	4
ປະບົນການຄືໃນການເຮັດວຽກຂອງອົງຄົກ (OE)	0.877-0.893	0.859	3

ผลการศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของธุรกิจอาหารพบว่า ส่วนใหญ่เป็นบริษัทจำกัดคิดเป็นร้อยละ 94.20 ประเภทอาหารที่จำหน่ายส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ปูรุ้งแต่รสดีคิดเป็นร้อยละ 48.80 จำนวนทุนในการดำเนินงานมากกว่า 10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาอยู่กว่า 25 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 26.70 จำนวนพนักงาน ส่วนใหญ่มากกว่า 150 คน คิดเป็นร้อยละ 58.10 รองลงมาอยู่กว่า 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ส่วนใหญ่มากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.80 รองลงมาอยู่ระหว่าง 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.10 และรายได้ของกิจการต่อปี ส่วนใหญ่น้อยกว่า 10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 30.20 รองลงมาอยู่ระหว่าง 10 ล้านบาท - 30 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 29.10

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมพันธ์ของทุกตัวแปรการตรวจสอบภาวะร่วม เส้นตรงพหุ (Multicollinearity) พบว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวแปรระหว่าง 0.307-0.767 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่า 0.8 แสดงว่าไม่พบปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ ซึ่งสอดคล้องกับ (Hair Black and Anderson, 2010) ที่เสนอว่าไม่มีปัญหาภาวะร่วมพหุระหว่างคู่ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่า 0.8

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคุณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมุติฐานความสัมพันธ์ดังนี้

การทดสอบสมมุติฐานที่ 1 พบว่าวิสัยทัศน์ระยะยาวขององค์กรไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการ

ตารางที่ 3 แสดงผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

Variables	LTV	RR	IT	EU	OLC	OE	FP	FS	FA	
Mean	3.73	3.74	3.73	3.75	3.81	3.70	3.80	2.73	3.10	
S.D.	0.67	0.65	0.67	0.64	0.69	0.61	0.58	0.94	0.84	
LTV	1									
RR		0.642**								
IT			0.593** 0.767**							
EU				0.582** 0.573** 0.508**						
OLC					0.433** 0.511** 0.450** 0.355**					
OE						0.343** 0.376** 0.368** 0.592** 0.480**				
FP							0.445** 0.481** 0.517** 0.404** 0.540** 0.476**			
FS								0.307** 0.445** 0.504** 0.597** 0.615** 0.535** 0.683**		
FA									0.443** 0.494** 0.579** 0.635** 0.574** 0.558** 0.629** 0.490** 1	

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed) (N = 86)

เรียนรู้ขององค์กร ($\beta = -0.066$, $p < 0.01$) ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐาน H1

การทดสอบสมมุติฐานที่ 2 พบว่าความพร้อมด้านทรัพยากรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร ($\beta = 0.437$, $p < 0.01$) ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมุติฐาน H2

การทดสอบสมมุติฐานที่ 3 พบว่าเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร ($\beta = 0.068$, $p < 0.01$) ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐาน H3

การทดสอบสมมุติฐานที่ 4 พบว่าความไม่แน่นอนด้านลิ้งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร ($\beta = 0.245$, $p < 0.01$) ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมุติฐาน H4

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์การทดสอบแบบพหุคุณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมุติฐานความสัมพันธ์ ดังนี้

การทดสอบสมมุติฐานที่ 5 พบว่าความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพขององค์กร ($\beta = 0.343$, $p < 0.01$) ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมุติฐาน H5

ตารางที่ 4 แสดงผลทดสอบสมมุติฐาน

ตัวแปร	ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร (OLC)
H1 : วิสัยทัศน์ระยbayขององค์กร (LTV)	-0.066 (1.185)
H2 : ความพร้อมด้านทรัพยากร (RR)	0.437** (0.219)
H3 : เทคโนโลยีการติดต่อสื่อสาร (IT)	0.068 (0.194)
H4 : ความไม่แน่นอนด้านลิ้งแวดล้อม (EU)	0.245*** (0.102)
ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FS)	-0.022 (0.081)
ทุนการดำเนินงาน (FA)	0.026 (0.096)
Adjusted R ²	0.262

^aBeta coefficients with standard errors in parenthesis, ***p < 0.01, **p < 0.05, *p < 0.10, (N=86)

ตารางที่ 5 แสดงผลทดสอบสมมุติฐาน

ตัวแปร	ประสิทธิภาพขององค์กร (FP) H5
OLC	0.343*** (0.105)
FS	0.055 (0.086)
FA	-0.058 (0.103)
Adjusted R ²	0.089

^aBeta coefficients with standard errors in parenthesis, ***p < 0.01, **p < 0.05, *p < 0.10, (N=86)

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมุติฐานความสัมพันธ์ดังนี้

การทดสอบสมมุติฐานที่ 6a พ布ว่าวิสัยทัศน์ระยำขององค์กรไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กรเป็นตัวแปรสอดแทรก ($\beta = -0.170$, $p < 0.01$) ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐาน H6a

การทดสอบสมมุติฐานที่ 6b พบว่าความพร้อมด้านทรัพยากรไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กรเป็นตัวแปรสอดแทรก ($\beta = -0.127$, $p < 0.01$) ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐาน H6b

การทดสอบสมมุติฐานที่ 6c พบว่าเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กรเป็นตัวแปรสอดแทรก ($\beta = 0.197$, $p < 0.10$) ดังนั้น จึงสนับสนุนสมมุติฐาน H6c

การทดสอบสมมุติฐานที่ 6d พบว่าความไม่แน่นอนด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กรเป็นตัวแปรสอดแทรก ($\beta = 0.171$, $p < 0.01$) ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมุติฐาน H6d

การอภิปรายผล

1. ความพร้อมด้านทรัพยากรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 2 กล่าวคือ การที่องค์กรมีความพร้อมในการเตรียมทรัพยากรต่างๆ ในการทำงาน เช่น เทคนิค ความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน เงินทุน วัสดุ อุปกรณ์ จะมีส่วนช่วยทำให้องค์กรมีการเรียนรู้ในกระบวนการการทำงานได้ง่าย สะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีติดต่อสื่อสารในการทำงาน Kawano Talou Young Hale Chadwick และ Little (2008) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Griffith Noble และ Chen (2006) การที่พนักงานในบริษัทได้รับความรู้อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับข้อมูลความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าพนักงานมีความสามารถในการเสนอขายสินค้า และทำให้ยอดขายของบริษัทเพิ่มมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

ผลอย่างมีนัยสำคัญ / ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรและประสิทธิภาพขององค์กร: ...

ตารางที่ 6 แสดงผลทดสอบสมมุติฐาน

ตัวแปร	ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร (OLC)			
	6a	6b	6c	6d
LTV	0.327*** (0.114)			
RR		0.421*** (0.113)		
IT			0.309*** (0.117)	
EU				0.314*** (0.122)
OE	0.224** (0.117)	0.159 (0.115)	0.239** (0.122)	0.338*** (0.135)
LTV×OE	-0.170 (0.112)			
RR×OE		-0.127 (0.102)		
IT×OE			0.197* (0.104)	
EU×OE				0.171*** (0.050)
FS	-0.007 (0.084)	0.005 (0.081)	0.017 (0.083)	0.006 (0.085)
FA	0.034 (0.102)	0.020 (0.098)	0.034 (0.100)	0.060 (0.097)
Adjusted R ²	0.183	0.241	0.209	0.218

^aBeta coefficients with standard errors in parenthesis, ***p < 0.01, **p < 0.05, *p < 0.10, (N=86)

2. ความไม่แน่นอนด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 4 กล่าวคือ ความไม่แน่นอนด้านสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมืองธุรกิจ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นคู่แข่งเกิดขึ้นจำนวนมากจำเป็นต้องมุ่งเน้นการวางแผนทางและค้นหากรอบใหม่ๆ เพื่อสร้างความโดดเด่นในการทำงาน Neill McKee และ Rose (2007) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Dess and Beard, 1984) พบว่า การปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานที่ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่องสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ทันท่วงทีและการนำเทคโนโลยีทันสมัยมาใช้ในการทำงานมีส่วนช่วยให้การทำงานมีศักยภาพในการแข่งขันเหนือกว่าคู่แข่งขันมากขึ้น

3. ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพขององค์กรดังนี้จึงยอมรับสมมุติฐานที่ 5 กล่าวคือ ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรสามารถสร้างนวัตกรรมขึ้นมาใหม่และสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายรูปแบบทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ Akgun และคณะ (2007) และนอกจากนี้ความสามารถในการเรียนรู้ของพนักงานในองค์กรในการทดลองลิ่งแปลงใหม่ การถ่ายโอนความรู้ การบูรณาการความรู้ทำให้องค์กรเกิดประสิทธิภาพการทำงานมากยิ่งขึ้น Bartsch Ebers และ Maures (2013) เช่นเดียวกันกับ Liao Chang และ Wu (2010) พบว่า การท่ององค์กรมีการเรียนรู้ร่วมกันทำงานเป็นทีมจะส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรและสามารถความได้เปรียบทางการแข่งขัน

4. เทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กรเป็นตัวแปรสอดแทรก ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมุติฐาน H6c กล่าวคือ การที่บริษัทมีความสามารถในการเรียนรู้ร่วมกันทำงาน แบ่งปันความรู้ภายในบริษัทและใช้ประสบการณ์ใน

การบริหารงานที่ดีในอดีตมาเป็นข้อมูลให้บริษัทนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงานจะช่วยทำให้บริษัททำงานได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Cassar, 2014) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Ayoko and Callan, 2010) พบว่าประสบการณ์ในการทำงานของพนักงานมีส่วนทำให้มีความเชี่ยวชาญในการทำงานมากยิ่งขึ้นและพนักงานสามารถนำเอาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลูกค้าคู่แข่งและตลาดในอดีตมาเป็นข้อมูลในการกำหนดแผนการดำเนินงานในปัจจุบันอย่างเหมาะสม

5. ความไม่แน่นอนด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรโดยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ขององค์กรเป็นตัวแปรสอดแทรก ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมุติฐาน H6d กล่าวคือ ในสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพสังคม และเศรษฐกิจนั้นประสบการณ์ในการทำงานในอดีตที่ประสบความสำเร็จสามารถนำมาปรับใช้ในการดำเนินงานในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ King Annandale และ Bailey (2003)

6. ตัวแปรควบคุมประกอบไปด้วย ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FS) และทุนการดำเนินงาน (FA) เป็นตัวแปรที่ควบคุมเพื่อไม่ให้มีผลกระทบกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ซึ่งจะเห็นได้ว่า ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FS) ไม่ได้มีผลกระทบต่อตัวแปรอิสระและตัวแปรตามและทุนการดำเนินงาน (FA) ไม่ได้มีผลกระทบต่อตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเช่นเดียวกัน

สรุป

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและทดสอบความสัมพันธ์ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพขององค์กรของธุรกิจอาหารในประเทศไทยโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ธุรกิจอาหารในประเทศไทยจำนวน 86 แห่ง เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามทางไปรษณีย์ การวิเคราะห์ข้อมูล

ໃຊ້ສຄືຕິເຈິ່ງພຣະນາ ແລະ ຖດສອນສມມູຕືຈານໂດຍການ
ວິເຄາະທີ່ຄົດຄອຍແນບພຸດຸຄຸນ ພັດກາວິຈິໍຍພົບວ່າ ຄວາມ
ພົກພົກ ດ້ວຍການຮັດວຽກ ແລະ ຄວາມໄມ່ແນ່ນອນດ້ານລົ່ງແວດລ້ອມ
ທຳໃຫ້ເກີດປະສົງທິພາບໃນການທຳນານຂອງຫຼຸງກິຈອາຫານໃນ
ປະເທດໄທຢະແທໂຄໂລຢີການຕິດຕໍ່ອ່ສ້ອສາຮາຄວາມໄມ່
ແນ່ນອນດ້ານລົ່ງແວດລ້ອມມີສ່ວນໜ່ວຍທຳໃຫ້ອົກກະຕະເກີດ
ປະສົງທິພາບໃນການທຳນານນາກຍິ່ງເຊື້ອນ ໂດຍມີປະສົບການົ່ວ
ໃນການເຮັດວຽກຂອງອົກກະຕະເປັນລົ່ງທີ່ໜ່ວຍທຳໃຫ້ນານປະສົບ
ຜລຳເວົ່ງແລະ ສ້າງຄວາມໄດ້ເປົ້າຍືນໃນການແຂ່ງຂັ້ນ ທີ່ພົມ
ກາວິຈິໍຍສາມາດຄຳນຳໄປໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການພັດນາການ
ເຮັດວຽກໃນອົກກະຕະ ການທຳນານເປັນທີ່ມີ ການແບ່ງປັນ
ຄວາມຮູ້ໃນການທຳນານຂອງຫຼຸງກິຈອາຫານໃນປະເທດໄທເພື່ອ

ນຳພາຫຼຸກໃຈໃຫ້ນຮູ້ເປົ້າໝາຍທີ່ອົກກະຕະກຳຫັນໄວ້ ອີກທີ່
ສາມາດຄຳນຳໄປປະຢຸກຕີໃຫ້ເປັນແນວທາງໃນການສ້າງ
ຄັກຍາກໃນການແຂ່ງຂັ້ນຂອງອົກກະຕະກ່າຍໆໃນການວິຈິໍຍນີ້
ມີຂອ້າຈຳກັດຂອງຈຳນວນກຸລຸມຕ້ວອຍ່າງທີ່ເກີນໄດ້ການໃຊ້ແບບ
ສອນຄາມຖາງໄປປະຢຸກຕີ່ສິ່ງມີອັຕາກາຣຕອບກັນຕໍ່າ ດັ່ງນັ້ນ
ຈາກວິຈິໍຍໃນອາຄາຕອາໃຊ້ການເກີບຂຶ້ນມູລຸງປະບວນອື່ນ
ນອກຈາກນີ້ນັກວິຈິໍຍຄວາມຍາຍຂອບເຂດກາຣຕຶກໝາຄວາມ
ສາມາດຄຳນຳໃນການເຮັດວຽກຂອງອົກກະຕະທີ່ສັງຜລຕ່ອປະສົງທິພາບ
ຂອງອົກກະຕະໃນກຸລຸມຫຼຸງກິຈອື່ນໆ ໃນປະເທດໄທ ເພື່ອ
ເປັນກາຍື່ນຍັນຜລກາວິຈິໍຍ ແລະ ເປັນແນວທາງໃນກາງ
ແພນພັດນາກະບວນການທຳນານ ກະບວນການເຮັດວຽກຮູ້ໃຫ້
ເກີດຄວາມສາມາດຄຳນຳໃນການແຂ່ງຂັ້ນທີ່ມີຄວາມຍັ້ງຍືນຕ່ອໄປ

ເອກສານຫ້າງອົງ

- Aaker D. A., Kumar, V., and Day, G. S. (2001). *Marketing Research*. 7th ed. New York: John Wiley & Sons Inc.
- Akgun A. E., Keskin H., Byrne John C., and Aren Selim. (2007). Emotional and learning capability and their impact on product innovativeness and firm performance. *Tecnovation*, 27, 501-513.
- Armstrong, J. S., and Overton, T. S. (1977). Estimating Nonresponse Bias in Mail Surveys. *Journal of Marketing Research*, 14, 396-402.
- Ayoko O. B., and Callan V. J., (2010). Teams' reactions to conflict and teams' task and social outcomes: The moderating role of transformational and emotional leadership. *European Management Journal*, 28, 220-235.
- Azadegan A., Patel P. C., Zangoueinezhad A., and Linderman K. (2013). The effect of environmental complexity and environmental dynamism on learn practices. *Journal of Operations Management*, 31(4), 193-121.
- Barnes, S. J. (1997). Creativity in the workplace: The creativity professional's perspective, Ph.D. the university of Nebraska-Lincoln: United States-Nebraska.
- Bartsch, V., Ebers M., and Maurer, I. (2013). Learning in project-based organizations: The role of project teams' social capital for overcoming barriers to learning. *International Journal of Project Management*, 31, 239-151.

- Cassar, G. (2014). Industry and startup experience on entrepreneur forecast performance in new firms. *Journal of Business Venturing*, (12) 11.
- Dess, G. G., and Beard, D. W. (1984). Dimensions of Organizational Task Environments. *Administrative Science Quarterly*, 29, 52-73.
- Griffith, D. A., Noble, S. M., and Chen, Q. (2006). The Performance Implications of Entrepreneurial Proclivity: A Dynamic Capabilities Approach. *Journal of Retailing*, 82(1): 51- 62.
- Hair J. F., Black B. J., Anderson R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis: A Global Perspective*. 7th ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Hsu H., and Pereira, P. (2008). Organizational Learning and Internationalization Knowledge: A Comparative Study of Family Firms and Non-Family Firms.
- Gonzalez, J., Rocha, D., and Queiruga, D. (2010). The environment as a determining factor of purchasing and supply strategy: An empirical analysis of Brazilian firms. *International Journal of Production Economics*, 124, 1-10.
- Jennex, M. E., D. Amoroso, and O. Adelakun. (2004). E-commerce infrastructure success factors for small companies in development economics. *Electronic Commerce Research*, 4, 263-286.
- Kawano, T., Talou, P., Yong, P. G., Hale, G., Chadwick, M. B., and Little R. C. (2008). Evaluation of Covariances for Actinides and Light Elements at LANL. *Nuclear Data Sheets*, 109, 2817-2821.
- King, P., Annandale, D., and Bailey, J. (2003). Integrated economic and environmental planning in Asia: a review of progress and proposals for policy reform. *Progress in Planning*, 59, 223-315.
- Kratzer, J., Gemunden, H. G. and Lettl, C. (2008). Balancing creativity and time efficiency in multi-tea, R & D project: the alignment of formal and informal networks. *R & D Management*, 38(5), 538-549.
- Laforet. (2012). Organizational innovation outcomes in SMEs: Effects of age, size, and sector. *Journal of World Business*, Corrected Proof, 5(6), 145-156.
- Lee, J. M., Huynh, M. Q., Chi-wai, K. R. and Pi, S. M. (2000). The Evolution of Outsourcing Research: What is the Next Issue?. *Proceedings of the 33rd Hawaii International Conference on System Sciences*.
- Liao, H., Chang, W., and Wu, C. (2010). An integrated model for learning organization with strategic view: Benchmarking in the knowledge-intensive industry. *Expert Systems with Applications*, 37, 3792-3798.

- Mouzas, S., (2006). Efficiency versus effectiveness in business networks. *Journal of Business Research*, 59, 1124-1132.
- Neill S. McKee, D., and Rose G. M., (2007). Developing the organization's sense making capability: Precursor to an adaptive strategic marketing response. *Industrial Marketing Management*, 36, 731-744.
- Nunnally J. C., and Bernstein I. H. (1994). *Psychometric Theory*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill.
- Ozmen O. (2011). Predictors of risk-taking behaviors among Turkish adolescents. *Personality and Individual Differences*, 50, 4-9.
- Panayides, P. M. (2007). The Impact of Organizational Learning on Relationship Orientation, Logistics Service Effectiveness and Performance. *Industrial Marketing Management*, 37(1), 68-80.
- Phusavat, K., Anussurnnitisarn, A., Helo, P. and Dwight, R. (2009). Performance measurement: roles and chanllenges. *Industrial Management & Data Systems*, 109, 425-442.
- Raduan, C. R., Jegak U., Haslinda A., and IAlimin I. (2009). A conceptual framework of the relationship between organizational resource, capabilities, systems, competitive advantage and performance. *Research Journal of International Studies*, 12, 45-58.
- Santos-Vijande ML., Lopez-Sanchez JA., and Trespalacios JA. (2012). How organizational learning affects a firm's flexibility, competitive strategy, and performance. *Journal of Business Research*, 65, 1079-1089.
- Santos-Vijande ML., Lopez-Sanchez JA., and Trespalacios JA. (2005). Influence of Support Leadership and Teamwork Cohesion on Organizational Learning, Innovation and Performance: An Empirical Examination. *Technovation*, 25 (10), 1159-1172.
- Tzokas, N, Saren, M., Brownlie, D. (1997). Generation Marketing Resources by Means of R & D Activities in High Technology Firms. *Industrial Marketing Management*, 26, 331-340.
- ສູນຍົທນໂລຢີສາຮສນເທສະແລກຮ່ວມມືກອງສາງ. (2557). *ກຣມສົ່ງເສົ້ມກາຮເກມດຣ*. Available from: www.ictc.doae.go.th/ [Cited April 20, 2557]
- ສາທາລະນະລັດຖະບານອາຫານກະຊວງອຸດສາຫກຮຽມ. (2557). Available from: <http://fic.nfi.or.th/> [Cited April 20, 2557]

ภาคผนวก : แบบสอบถามงบวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรและประสิทธิภาพขององค์กร: การศึกษาเชิงประจักษ์ของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

คำชี้แจง

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่อง “ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรและประสิทธิภาพขององค์กร: การศึกษาเชิงประจักษ์ของธุรกิจอาหารในประเทศไทย” ข้าพเจ้าได้ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ตอบแบบสอบถาม ได้โปรดให้ข้อเท็จจริงในการตอบแบบสอบถามตามชุดนี้ โดยรายละเอียดของแบบสอบถามประกอบด้วยส่วนของคำถาม 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

ตอนที่ 7 ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณาเลี่ยงเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้อย่างถูกต้องครบถ้วน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยในครั้งนี้ หากท่านมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับแบบสอบถาม โปรดติดต่อผู้วิจัย อ.ดร.พโลยชมพู กิตติคุลโฉติวุฒิ โทรศัพท์เคลื่อนที่ 083-2890700 หรือ E-mail : Ploychompoo.k@mbs.msu.ac.th

(อ.ดร.พโลยชมพู กิตติคุลโฉติวุฒิ)

สาขาวิชาจัดการ

คณะกรรมการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลอยชมนู กิตติกุลป์ติวัฒน์ / ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรและประสิทธิภาพขององค์กร: ...

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้บริหารของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

1. เพศ

- ชาย   หญิง

2. อายุ

- น้อยกว่า 30 ปี   30-40 ปี
 41-50 ปี   มากกว่า 50 ปี

3. สถานภาพสมรส

- โสด   สมรส
 หม้าย/หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

- ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า   สูงกว่าปริญญาตรี

5. ประสบการณ์การทำงานในบริษัท

- น้อยกว่า 5 ปี   5- 10 ปี
 11-15 ปี   มากกว่า 15 ปี

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่า 50,000 บาท   50,000-100,000 บาท
 100,001-150,000 บาท   มากกว่า 150,000 บาท

7. ตำแหน่งงานในปัจจุบัน

- กรรมการผู้จัดการ   หุ้นส่วนกิจการ
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจอาหารในประเทศไทย

1. รูปแบบการประกอบธุรกิจ

- บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน

2. ประเภทอาหารที่จำหน่าย

- ผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์จากพืช
 น้ำและผลิตภัณฑ์จากนม ผลิตภัณฑ์ปูรุ่งแต่งรส
 ผลิตภัณฑ์จากปลาและอาหารทะเล เครื่องดื่ม
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. จำนวนทุนในการดำเนินงาน

- ต่ำกว่า 25,000,000 บาท 25,000,000-50,000,000 บาท
 50,000,001-100,000,000 บาท มากกว่า 100,000,000 บาท

4. จำนวนพนักงานประจำ

- น้อยกว่า 50 คน 51-100 คน
 101-150 คน มากกว่า 150 คน

5. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

- น้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี
 11-15 ปี มากกว่า 15 ปี

6. รายได้ของกิจการต่อปี

- น้อยกว่า 10,000,000 บาท 10,000,000-30,000,000 บาท
 30,000,001-50,000,000 บาท มากกว่า 50,000,000 บาท

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร	ระดับความคิดเห็น				
	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1. กิจการเชื่อมั่นว่าการศึกษาหากความรู้อย่างต่อเนื่อง จะทำให้กิจการสามารถรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกได้อย่างดี ซึ่งสามารถทำให้กำหนดรูปแบบในการแข่งขันและการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด					
2. กิจการสนับสนุนให้มุ่งคลาร์กได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วยให้สามารถนำมาระบุกต์ไซด์ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. กิจการส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านการเรียนรู้ ทำให้เกิดการผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ เข้าด้วยกันและเกิดองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ					
4. กิจการมุ่งเน้นให้มีการทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานอย่างต่อเนื่อง					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

ผลการดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1. กิจการมีผลกำไรจากการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง					
2. กิจการสามารถสร้างความเจริญเติบโตและมีล่วงแบ่งทางการตลาดเพิ่มสูงขึ้น					
3. กิจการมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นจากการดำเนินงานเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมา					
4. กิจการมียอดขายเพิ่มสูงขึ้นซึ่งเกิดจากการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ					

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1. ผู้บริหารเชื่อมั่นว่าการกำหนดวิสัยทัศน์ในการทำงานระยะยาวจะช่วยทำให้เป็นตัวกำหนดแนวทางศักยภาพและความสามารถในการดำเนินงานขององค์กรทั้งในปัจจุบันและอนาคต					
2. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานและนโยบายขององค์กรอย่างเต็มที่เพื่อให้มุ่งมาตรการสามารถเข้ามา มีส่วนร่วมในการผลักดันการเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้เป็นอย่างดี					
3. ผู้บริหารมุ่งเน้นให้มีการกำหนดแนวทางและวิธีการในการบริหารงานได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ					
4. กิจการเชื่อมั่นว่าการวางแผนการใช้ทรัพยากรที่ดีสามารถก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินงานของกิจการ					
5. กิจการให้ความสำคัญกับการบริหารทรัพยากรอย่างเป็นระบบและรูปธรรม เพื่อให้เกิดผลดีแก่กิจการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว					
6. กิจการเชื่อมั่นว่ากิจการมีทรัพยากรต่างๆอยู่เบื้องพร้อมและสมบูรณ์ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น					
7. กิจการมุ่งเน้นให้มีการประยุกต์ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มที่โดยนำมาใช้ก่อให้เกิดจุดเด่นและข้อแตกต่างในการแข่งขันดำเนินงานของกิจการกว่ากิจการอื่น					
8. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้กิจการต่างๆ มีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง					
9. กิจการมีการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้ได้เปรียบเชิงการแข่งขัน					
10. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งนำมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์เกิดขึ้นจำนวนมากและอย่างต่อเนื่อง ทำให้กิจการมีการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ					

ผลอย่างมี กิตติภูมิ / ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรและประสิทธิภาพขององค์กร: ...

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
11. การเจริญเติบโตและการพัฒนาเทคโนโลยีส่งผลให้กิจกรรมมีการตื่นตัวและมุ่งเน้นในการบริหารจัดการที่ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา					
12. กิจการเชื่อมั่นว่าการมีประสบการณ์ในการบริหารงานที่ดีในอดีตเป็นข้อมูลให้กิจการนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
13. กิจการให้ความสำคัญกับการนำความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลูกค้าดูแลและตลาดในอดีตมาเป็นข้อมูลในการกำหนดแผนการดำเนินงานในปัจจุบันอย่างเหมาะสม					
14. กิจการส่งเสริมให้บุคลากรนำผลการทำงานในอดีตที่ประสบความสำเร็จ มาปรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานในปัจจุบันอย่างเหมาะสม					

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มาก ที่สุด 5	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด 1
1. ในปัจจุบันธุรกิจมีการแข่งขันอย่างรุนแรง ทำให้กิจการต่างๆ มุ่งเน้นในการสร้างมาตรฐานใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อสร้างความได้เด่นให้กับการดำเนินงาน					
2. ในปัจจุบันธุรกิจมีคู่แข่งเกิดจำนวนมาก ทำให้กิจการต่างๆ มีการพัฒนาระบบการบริหารงานทั้งเชิงรุกและเชิงรับเพื่อให้สอดคล้องกับการแข่งขันอยู่เสมอ					
3. ลูกค้ามีความต้องการที่หลากหลายทำให้กิจการต่างๆ มีการปรับเปลี่ยนค่าน้ำวิธีการดำเนินงานใหม่ๆ อย่างต่อเนื่องต้องสามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างทันท่วงที					
4. ปัจจุบันเทคโนโลยีมีความทันสมัยมากขึ้น ทำให้กิจการต่างๆ สามารถนำเสนอรูปแบบการดำเนินงานใหม่ๆ ได้จากการพัฒนา ระหว่างนุคคลากรในองค์กรและเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งทำให้องค์กรมีศักยภาพในการแข่งขันที่เหนือกว่าคู่แข่งขันตลอดเวลา					

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะ

ท่านมีข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กรและประสิทธิภาพขององค์กรของธุรกิจอาหารในประเทศไทย

.....